

Amor a la ciutat

Una visió del Ple del mes d'octubre

En aquest Ple s'han aprovat dos projectes que canviaran notablement l'aspecte de la ciutat. S'acordà per unanimitat l'exposició al públic del Projecte urbanístic per a la finca de la Cooperació Fabril i l'aprovació definitiva de la remodelació urbanística dels carrers de Sant Rafel, Dolors i Dr. Fàbregas amb els vots contraris del PP, per no utilitzar llambordes al carrer dels Dolors, i d'IC- Els Verds per utilitzar PVC en la reforma.

Pel que fa al projecte de la Cooperació, Joaquim de Trincheria va dir que li semblava correcte, però, «donat que estem parlant del futur centre d'Olot, hauria de ser una mica més genial». Que aquest projecte pot significar el desplaçament definitiu del centre d'Olot del casc antic al Passeig de Barcelona també hi estaren d'acord l'Albert Bramon i en Pere Macias que coincidiren en el fet que calia, ara més que mai accelerar la rehabilitació del casc antic que inicia, per aquest motiu, el seu particular i dramàtic compte enrera.

Recordo, ara farà vuit anys, que un dels gerents de la Cambra de Comerç de Girona, amb motiu de l'anàlisi que feia d'uns projectes de creació d'empreses que havien fet els alumnes finalistes de la branca administrativa de Formació Professional, ja donava per sentat que el futur comercial de la ciutat passava per l'eix format per la Plaça Clarà, Passeig de Barcelona i La Solfa. Segons ell, els nuclis antics que no tenen un interès històric-monumental tenen una «vocació» irremeiable de marginalitat. A més, argumentava que el creixement de la ciutat només es podia donar per l'eix anteriorment descrit ja que el sector del Pla de Dalt tenia «vocació» de zona residencial i el nus de la Rodona i la poca empenta de La Canya n'impediè el creixement per aquell costat. I tot això ho deia fa vuit anys, sense «sè» d'Olot i amb una fredor i seguretat «tècnica» que esparverava. I ho deia abans de l'existència del Centre Comercial de l'Ideal, del Màxim, de la Nissan, dels actuals bars i restaurants del Passeig de Barcelona i de la «puissance» econòmica de Les Preses i els seus macropolígons comercials. I ho deia abans, és clar, del projecte presentat per Immobiliària Puigsacalm que preveu, pels terrenys que ocupa l'antiga fàbrica, un nou carrer, una plaça, edificis per oficines o de lleure (es parla d'una sala multicine) i noves vivendes per a ús residencial (fins i tot la planta baixa) a l'illa que dona al carrer del Notari Closells. Aquest projecte també preveu el manteniment de les façanes característiques del Passeig de Barcelona, o sigui, el Centre Comercial Ideal, l'edifici d'oficines de l'antiga Cooperació i l'edifici anomenat Sala Gran, ja que són compatibles amb els usos terciaris o de lleure.

El segon projecte aprovat, la remodelació urbanística del carrer de Sant Rafel, del Dolors i del Dr. Fàbregas, s'emmarca dins la necessitat urgent de convertir el centre tradicional en un espai comercial i de lleure capaç de com-

petir amb el nou centre que despunta. Segons la Memòria Explicativa -veritable joia urbanístico-literària- el projecte pretén: «la conciliació de dues funcions, sovint contraposades, de servir com a vial de penetració de l'automòbil cap al centre de la ciutat i de servir com a via de marcat caràcter comercial i de passeig pel vianant. A conseqüència de la manca d'amplada dels carrers, la segregació actual, amb dos nivells diferenciats- vorera i calçada- no permet assolir un nivell de convivència acceptable entre el vianant i l'automòbil. S'adopta doncs una secció transversal tipus formada per dos plans inclinats d'amplada variable que convergeixen en una rigola plana. El nou paviment projectat és format per lloses de pedra artificial, amb àrid granític vist i acabat granulats, aptes per suportar un trànsit lleuger. Per emmarcar la placeta de davant de l'Hospital de Sant Jaume es projecten quatre pastilles rectangulars de llambordins de pedra basàtica, procedents de l'enderroc al carrer dels Dolors.» Arribat a aquest punt, el de les llambordes, l'oposició en pes va criticar el projecte perquè contempla la seva quasi total eliminació. Els carrers d'Olot, desgraciadament, no tenen massa personalitat i per tant, és un error privar-los d'aquest element distintiu i autòcton que a més podria servir com a element homogeneïtzador de tot el casc antic. Escoltant els regidors parlant de les llambordes, dels arbres i bancs de la placeta, de la necessitat d'integrar el carrer Amargura en aquest projecte i fer-hi una rampa per als minusvàlids, que el carrer de Sant Ferriol s'ha d'arranjar aviat perquè està de «capa caiguda», de si s'ha previst l'entrada pel carrer Dolors del futur parc de darrera el Teatre, i que, sobretot, l'antiga façana de l'Hospital quedi visible... Escoltant, dic, els regidors parlant d'Olot i els seus carrers hom s'adona que els mou l'amor a la ciutat. I és en aquest context que les respostes donades pel Regidor d'Urbanisme, Xavier Bassols, que probablement també s'estima la ciutat, resulten frívoles: no pot dir que han renunciat a posar llambordes al carrer Dolors perquè MIFAS els ho ha dit o perquè els cotxets, la gent gran i els talons de les senyores... quan tothom sap que les llambordes, tal i com es col·loquen avui dia, no dificulten el caminar d'aquests col·lectius.

Enmig d'aquesta batalla sorda per a la conquesta del centre comercial (els espais sentimentals depenen de cadascú) es troba a faltar, per part de l'equip de govern, una aposta decidida per la total peatonalització del nucli antic tal i com venen reclamant, des de fa temps, els partits d'esquerra. Els polítics locals s'han de moure per l'amor a la ciutat i han de prendre decisions valentes, amb futur, encara que sigui en contra d'alguns interessos particulars i a costa de la pèrdua d'algun o altre vot. A la llarga, la ciutat, i el nucli antic, els ho agrairan.

Albert Rubirola